

ای زمنت آسمان عالم بالا شده در مواسیت آسمان چون فن درواشه طاق محراب تو رشک قاب قوسین آمده
نور ماه قببات یاقوت او دنا شده سپدهات مرسا لکان زاپت مسور آمده حلقهات روحانیا ترا عروه و نعتی شده
سر کجا در باب فضلت عقل فصل خوانده این جان کوی با منا و صدقنا شده ای خداوند قال نشان قبری
و اول دل شاه دلایست علم بقالت بر آمده است دلالت میکند بر آنکه اراده پسنفری کرده برو که بسیار خوبست
و اگر بجهت غایبی دیده زود برسد عبد الله عبا پس گوید که دو ما مست که احوال تو نه چنانست که خاطر
تو میخواهد یا چیزی از دست تو بدر فرمت و از جهت آن دل نگرانی و سوز تو بر پدید آمده یاد دل در تیسلیه
کسی داری و ازین رهنگر پریشانی تا دو و آنزده روز دیگر کار و مهم و طلوع تو قوت گیر و خواججه نصیر الدین
طوسی گوید درین چند روز از کسی که تعلق خاطر بنا و داستانه باشی تو فایده برسد اگر بجهت شرکت
و انبازی دیده بسیار خوبست و می نماید که غم و اندوه داری از جانب بد اصلی تو غمی رسیده
ست از مکر شیطان بر حذر باش امام جعفر صادق میفرماید که این فال بحسب کارها
سینکومی نماید و از بزرگی تو فایده بسیار برسد و در حق تو شفقت کند و از دوستان بهره بینی
و اکنون طالعت از نحوست بد آمد و از مرد سیاه چرده باریک اندامی شنیده رویی وقت باش دعا اعظم بان خود را